

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV ja KPN Belgium NV

Vastaaja: Ministerraad

Muu osapuoli: Belgacom NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Grondwettelijk Hof (Belgia) — Yleis- palvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 12 artiklan tulkinta — Yleispalveluveloitteiden kustannusten laskenta — Se, ettei kustannuksia lasketa tapauskohtaisesti

Tuomiolauselman

- 1) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei läh- tökohtaisesti sellaisenaan estä sitä, että kansallinen lainsäätävä toimii sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (puitedirektiivi) tarkoitettuna kansallisena sääntelyviranomaisena, kunhan se tätä tehtävää hoitaessaan täyt- tää kyseisissä direktiiveissä säädetty toimivaltaisuutta, riippumatto- muutta, puolueettomuutta ja avoimuutta koskevat ehdot ja kunhan sen tätä tehtävää hoitaessaan tekemiin päätöksiin voidaan tehok- kaasti hakea muutosta muutoksenhakuelimeltä, joka on riippuma- ton asianomaisista osapuolista, mikä on Grondwettelijk Hofin asiana tutkia.
- 2) Direktiivin 2002/22 12 artiklan vastaista ei ole se, että kansal- linen sääntelyviranomainen yleisellä tavalla ja yleispalvelun sellai- sen tarjoajan, joka aiemmin oli tämän palvelun ainoa tarjoaja, nettokustannusten laskennan perusteella toteaa, että yleispalvelun tarjoaminen voi muodostaa kohtuuttoman rasitteen yrityksille, jotka on sittemmin nimetty tarjoamaan kyseistä yleispalvelua.
- 3) Direktiivin 2002/22 13 artiklan vastaista on se, että kansallinen sääntelyviranomainen toteaa samalla tavalla ja saman laskelman perusteella, että yleispalvelun tarjoaminen muodostaa tosiasiallisesti näille yrityksille kohtuuttoman rasitteen, tutkimatta kunkin yrityk- sen tilannetta erikseen.

(¹) EUVL C 285, 8.11.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-512/08) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 artikla — Sosiaaliturva — Toisessa jäsenvaltiossa annettava suunniteltu sairaanhoito, joka edellyttää suurten lääketieteel- listen laitteiden käyttämistä — Ennakkolupaa koskeva vaatimus — Toisessa jäsenvaltiossa annettava erikseen määritelty hoito — Ero vakuutusjäsenvaltiossa ja oleskelujä- senvaltiossa voimassaolevan suojan tasossa — Vakuutetun oikeus siihen, että toimivaltainen laitos suorittaa oleskelujä- senvaltion laitoksen suorittamaa korvausta täydentävän korvauksen)

(2010/C 328/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Yerrell, G. Rozet ja E. Traversa)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: A. Czubinski ja G. de Bergues)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Espanjan kunin- gaskunta (asiamies: J. M. Rodríguez Cárcomo), Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski) ja Ison-Britannian ja Pohjois- Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: I. Rao ja barrister M.-E. Demetriou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 artik- lan rikkominen — Välttämättömyys saada vakuutusjäsenvaltion viranomaisen ennakkolupa korvauksen saamiseksi toisessa jä- senvaltiossa annetuista tietyistä muista kuin sairaalahoidoista — Korvausta ei makseta erosta, joka on sen summan, jonka vakuu- tettu saa toisessa jäsenvaltiossa kuin vakuutusjäsenvaltiossa an- netuista sairaalahoidoista ja sen summan, johon hänellä olisi ollut oikeus, jos hän olisi saanut samat hoidot vakuutusjäsen- valtiossa, välillä — Palvelujen vapaan tarjoamisen perusteetto- mat esteet

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oike- udenkäyntikuluistaan

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.